

Dr. Palágyi Tivadar*

KÜLFÖLDI HÍREK AZ IPARJOGVÉDELEM TERÜLETÉRŐL

Amerikai Egyesült Államok

A) Az Iparjogvédelmi és Szerzői Jogi Szemle 2011. júniusi számában beszámoltunk arról, hogy a szenátus 2011 márciusának első hetében elfogadta a szabadalmi reformra vonatkozó törvénytervezetet, és hogy annak némileg módosított változatát 2011. április elején terjesztették a képviselőház elé. 2011 májusában a törvénytervezetet a képviselőház is elfogadta. Az előzményekből következik, hogy a szenátus, illetve a képviselőház által elfogadott szöveg különbözik egymástól.

Mínt hogy Magyarország európai elnöksége alkalmából 2011. május 17-én és 18-án a Vajdahunyad várában rendezett nemzetközi konferencián számos vezető iparjogvédelmi szakember, többek között az Európai Szabadalmi Hivatal elnöke, Benoît Battistelli és az Egyesült Államok Szabadalmi és Védjegy hivatalának (USPTO) elnöke, David Kappos is részt vett, május 17-én a Gellért szállóban rendezett vacsorán e sorok írójának módja volt Kappos úrtól megkérdezni, hogy a szabadalmi reform törvénytervezetének mi lesz a további sorsa: félretesz-e a következő törvényhozási ciklusra, vagy pedig sikerül-e még ebben a ciklusban elfogadtatni? Kappos úr azt válaszolta, hogy a két eltérő törvénytervezetet most egy, a szenátus és a képviselőház tagjaiból összeállított bizottság simítja össze, és az így elkészített új törvénytervezetet ismét jóvá kell hagynia mind a szenátusnak, mind a képviselőháznak. Ezután fogják a módosított törvénytervezetet Obama elnöknek aláírásra továbbítani. Hangsúlyozta: nagyon reméli, hogy ez még ebben a ciklusban megtörténik.

B) Az Egyesült Államok Szabadalmi és Védjegy hivatala bejelentette, hogy 2011. május 4-én megindult a „Track One” elnevezésű program, amely lehetővé teszi, hogy elfogadjanak kérelmeket szabadalmi bejelentések fontossági sorrenddel való kezelésére. Ez lehetővé teszi a szabadalmi bejelentések 12 hónapon belüli feldolgozását, amihez jelenleg átlagban három év szükséges.

A fontossági sorrenddel (*prioritized*) vizsgált bejelentésekre vonatkozó kérelmek számát kezdetben 10 000-re korlátozzák a 2011. szeptember 30-án végződő pénzügyi évben. Ekkor ezt a korlátot felül fogják vizsgálni, és kiértékelik, hogy a következő évben szükség lesz-e módosításra.

A fontossági sorrenddel kezelt bejelentések kérelmével egyidejűleg 4000 USD illetéket kell leróni a rendes bejelentési illetéken felül. Kisvállalatok számára 50% kedvezményt lehet

---

* Danubia Szabadalmi és Jogi Iroda Kft.

igénybe venni. Ilyen kérelmet csak eredeti és teljes hasznossági vagy növényi bejelentés esetében fogadnak el, amely nem ideiglenes, és legfeljebb 30 igénypontot tartalmaz, amelyek nem függhetnek egynél több előző igényponttól.

C) Az Egyesült Államok Szabadalmi és Védjegyhivatala kiterjesztett programot vezetett be, amelynek alapján a szabadalmi bejelentők az első hivatali végzés kiadása előtt kérhetnek szóbeli meghallgatást. A program a bejelentések gyorsabb engedélyezését eredményezheti. A hivatal úgy találta, hogy e program kiterjesztése előtt a programban részt vevő bejelentések harmadát az első végzésben engedélyzték.

A programban csak olyan szabadalmi bejelentések vehetnek részt, amelyeknek legfeljebb három független igénypontja és legfeljebb húsz igénypontja van, amelyek mindegyike egyetlen találmányra irányul.

A programban való részvételhez a bejelentőnek az első végzés kiadása előtt elektronikus úton kell kérelmeznie a szóbeli tárgyalást. Az olyan bejelentést, amely nem alkalmas a programban való részvételre, módosítani lehet.

A programban való részvételhez nem kell külön díjat fizetni.

D) A *Journal Sentinel* című amerikai lap 2011. január 16-i számában az Egyesült Államok Szabadalmi és Védjegyhivatalával kapcsolatban számos érdekes megjegyzés olvasható, amelyek közül néhányat az alábbiakban foglalunk össze.

2010-ben a hivatalnak átlagosan 3,82 évre volt szükségre egy szabadalom megadásához; ez az idő 2009-ben 3,66 év és 2008-ban 3,47 év volt. A 2010. évi adat tehát jóval meghaladja annak az értéknek (18 hónap) a kétszeresét, amit a hivatal korábbi átlagos teljesítményének tekintettek.

A végleges döntésre váró bejelentések teljes száma 1,22 millió, ami közel változatlan a három utolsó évben.

A munkaerővel krónikusan rosszul ellátott hivatal kénytelen volt a létszámát 2009-ben befagyasztani, de a legtöbb elővizsgálót az elmúlt évben vesztette el, akiket költségvetési megszorítások miatt nem tudott pótolni. 2005 óta minden évben szeretne 1000-1300 új elővizsgálót felvenni, hogy csökkentse hátralékát, de csak 2010 augusztusában kezdhetett hozzá új elővizsgálók felvételéhez.

2010-ben, tehát abban az évben, amikor Kappos elnök új adminisztrációja már egy teljes éven keresztül dolgozhatott, a hivatal a kongresszus által kiszabott korlátok miatt a beszedett díjakból 53 millió dollárt nem tarthatott meg. A kongresszus a 2011. évi költségvetést sem hagyta jóvá, és díjmeléshez sem járult hozzá, ami annyit jelent, hogy a hivatalnak a 2010-es költségvetési szinten kell működnie, ami minden munkanapon 1 millió dollárnál nagyobb hiányt eredményez.

A *Journal Sentinel* 2009. évi vizsgálata azt mutatta, hogy a hivatal működési zavara csökkent a Egyesült Államok versenyképességét és fojtogatja az innovációt. Angol szabadalmi szakemberek 2009-ben publikált tanulmánya szerint az Egyesült Államok minden évben legalább 6,4 milliárd dollárt veszít az elmaradt innováció miatt.

A hivatal 2 milliárd dolláros éves költségvetése egyike a legkisebbeknek a szövetségi kormányhivatalok között. Emellett a hivatal az adófizetőknek egyetlen centjébe sem kerül, mert minden kiadását a bejelentési, engedélyezési és fenntartási illetékekből fedezi. Ennek ellenére a kongresszus az 1990-es évek óta gyakran elvonta a hivatal jövedelmeinek egy részét az innovációval semmiféle összefüggésben nem álló kormánycélokra, aminek következtében a munkateher egyre súlyosabbá és bonyolultabbá vált.

2009-ben, amikor David Kappost nevezték ki a hivatal vezetőjévé, a kongresszus csökkentette a hivatal költségvetését, jóllehet Kappos 200 millió dollár deficitet örökölt, és az új elővizsgálók felvétele is szünetelt.

Kappos nem nyilatkozott arról az újságírónak, hogy mennyi időre van szükség egy szabadalom engedélyezéséhez, de azzal érvelt, hogy a hivatalnak sikerült szert tennie némi előrehaladásra, és elmondta, hogy egy elővizsgálóra a 2010-es pénzügyi év végén 708 új bejelentés vizsgálata jutott, ami jóval kisebb a 2000. januári 764-nél. Ez Kappos szerint jelentős javulásként értékelhető az elővizsgálók csökkenő száma és a hivatalba az elmúlt évben benyújtott, közel félmillió új bejelentés mellett.

Kappos alatt a hivatal teljesítőképessége és átláthatósága javulni kezdett. A környezetvédelmi technológiákra vonatkozó bejelentések gyorsított vizsgálat alá vonhatók. Bejelentette, hogy Detroitban egy kiegészítő elővizsgáló hivatalt fog nyitni, kihasználva az ottani állatalan mérnökök nyújtotta előnyt. A hivatal prototípusokat fejleszt ki annak érdekében, hogy fel tudja javítani kiöregedett számítógép-hálózatát, amely gyakran elővizsgálók ezreit kárhóztatja tétlenségre.

Szakemberek is elismerik, hogy 2010-ben jelentősen javult a hivatal hatékonysága, ami azonban önmagában nem elég az 1,2 milliós hátralék feldolgozásához. Ehhez elengedhetetlen, hogy a kongresszus megváltoztassa a hivatallal szembeni alapállását.

A cikket az újságíró a következő mondattal fejezi be: „Mindenfélől azt hallani, hogy az innováció kulcs a munkahelyek növekedéséhez és a recesszióból való kilábaláshoz. Azonban a bejelentések számának növekedése és a kongresszus általi további elhanyagolás mellett a hivatal csak kismértékben tud előrehaladni, és bizonyos vonatkozásokban visszacsúszik”.

E) A Szövetségi Fellebbezési Bíróság (Court of Appeals for the Federal Circuit, CAFC) új döntése abban a kérdésben foglal állást, hogy egy ideiglenes (*provisional*) szabadalmi bejelentés bejelentési napját lehet-e olyan időpontnak tekinteni, amelytől kezdve ez a bejelentés újdonságrontónak tekinthető egy később benyújtott bejelentésre nézve.

Az ügy előzménye, hogy *Giacomini és társai* (a továbbiakban: *Giacominiék*) 2000. november 29-én szabadalmi bejelentést nyújtottak be elektronikus adatok rejték helyen való szelektív tárolására. A bejelentést az elővizsgáló elutasította. Ezt követően *Giacominiék* fellebbezést nyújtottak be a Szabadalmi Fellebbezések és Interferenciák Tanácsánál (Board of Patent Appeals and Interferences). A tanács a szabadalmi törvény 102(e) szakasza alapján elutasította a bejelentést a 7 039 683 számú, a Tran számára engedélyezett szabadalomra hivatkozva, amely kinyilvánította a *Giacomini*-bejelentés igénypontjainak elemeit.

A Tran-szabadalom bejelentési napja 2000. december 29. volt, tehát egy hónappal későbbi, mint a Giacomini-bejelentése, azonban egy ideiglenes szabadalmi bejelentés 2000. szeptember 25-i elsőbbségét igényelte. A tanács az ideiglenes Tran-bejelentés benyújtási napja alapján a Tran-szabadalmat újdonságrontónak minősítette a Giacomini-bejelentésre nézve. Ezt követően Giacominiék a CAFC-nél fellebbeztek a tanács döntése ellen. A fellebbezésben nem vonták kétségbe, hogy az ideiglenes Tran-bejelentés ismertette saját bejelentésük összes igényelt jellemzőjét, sőt, azt is elismerték, hogy az ideiglenes Tran-bejelentés volt az első USA-beli bejelentés, amely kinyilvánította a találmányt. Ezért a CAFC-nek abban a kérdésben kellett döntenie, hogy a Tran-szabadalom élvezi-e az ideiglenes Tran-bejelentés elsőbbségét, és így újdonságrontó-e a Giacomini-bejelentésre nézve.

A kérdés megértéséhez az amerikai szabadalmi törvény 102(e) és 119(e) szakaszát kell ismerni. A 102(e) szakasz megállapítja, hogy egy találmány nem szabadalmazható, ha „leírták egy olyan szabadalomban, amelyet másvalaki az Egyesült Államokban a szabadalom bejelentője általi feltalálás időpontja előtt nyújtott be”. A 119(e) szakasz szerint „egy ideiglenes szabadalmi bejelentésben ... kinyilvánított találmányra engedélyezett szabadalom ... ugyanolyan hatályú, mintha az ideiglenes bejelentés napján nyújtották volna be.” Giacominiék kezdetben azzal érveltek, hogy a 119(e) szakasz lehetővé teszi, hogy egy szabadalom elsőbbségi napként érvényesíthesse ideiglenes bejelentésének a napját, de nem teszi lehetővé, hogy ez a szabadalom attól a naptól kezdve „referenciaszabadalomnak” minősüljön, vagyis újdonságrontónak legyen tekinthető. Ennek alátámasztására Giacominiék a Hilmer-döntésre hivatkoztak, amelyben a CAFC elődjeként működő bíróságnak azt kellett megállapítania, hogy egy olyan amerikai szabadalom, amelyre a 102(e) szakasz alapján hivatkoztak, külföldi elsőbbségi napjától kezdve minősül-e újdonságrontónak, vagyis „referenciaszabadalomnak”. A Hilmer-ügyben a bíróság úgy döntött, hogy a 119. szakasz nem mond semmit ezekkel az időpontokkal kapcsolatban, és csupán „elsőbbségi jogot” említ. Így a 119. szakasz nem rendelkezik arról, hogy egy amerikai szabadalmat külföldi bejelentési napjától kezdve újdonságrontónak lehet-e tekinteni. A Hilmer-ügy alapján Giacominiék azzal érveltek, hogy egy ideiglenes amerikai szabadalmi bejelentést egy külföldi bejelentéshez hasonló módon kell kezelni, és ezért egy amerikai szabadalom nem tekinthető ideiglenes elsőbbségi napjától kezdve újdonságrontónak. Így a Tran-szabadalom ideiglenes bejelentési napja nem azonos azzal az időponttal, amelytől kezdve ez a szabadalom újdonságrontónak tekinthető.

Giacominiék érvei nem győzték meg a CAFC-t, amely kifejtette, hogy a Hilmer-ügy idejében a 119. szakasz egy külföldi bejelentés bejelentési napjából eredő elsőbbségi időpontra volt korlátozva. Minthogy az ideiglenes bejelentésekre vonatkozó rendelkezés és a 119(e) szakasz későbbi a Hilmer-döntésnél, a 119. szakaszra vonatkozó korábbi megállapítás nem alkalmazható ideiglenes bejelentésekre. A CAFC rámutatott továbbá arra, hogy a Hilmer-döntés kettősséget hozott létre a hazai és a külföldi bejelentési napok között: „Abból a tényből, hogy egy amerikai szabadalom kinyilvánítását újdonságrontóként kell tekinteni a legkorábbi amerikai bejelentés bejelentési napjától kezdve, amelyre a szabadalom joga-

sult, az következik, hogy a kinyilvánítás lényegileg benne volt az említett legkorábbi bejelentésben.” A Hilmer-bíróság úgy okoskodott, hogy egy amerikai szabadalom tényleges referenciaidőpontja, vagyis az az időpont, amelytől kezdve újdonságrontónak minősül, nem lehet egy korábban benyújtott külföldi bejelentés bejelentési időpontja, mert a 102(e) szakasz kimondotta az Egyesült Államokra van korlátozva.

Mint hogy az Egyesült Államokban végzett tevékenységeket a szabadalmi törvény különböző szakaszai másképp kezelik, mint a tengerentúl végzett tevékenységeket, a CAFC elutasította Giacominiék Hilmer-olvasatát, vagyis azon a véleményen volt, hogy nincs elmentmondás, azt az elvet idézve, hogy csak az jogosult szabadalomra, aki az első feltaláló. A CAFC megerősítette, hogy a „Tran-szabadalom az ideiglenes Tran-bejelentés időpontjától kezdve újdonságrontó hatású”.

A Giacomini-döntésből következik, hogy az ideiglenes amerikai szabadalmi bejelentések alapján engedélyezett szabadalmak az ideiglenes bejelentés napjától kezdve minősülnek újdonságrontónak.

F) A *Association for Molecular Pathology* az egyik körzeti bíróságnál kérte a *Myriad Genetics* (Myriad) egy mellrákgénekre vonatkozó szabadalmának érvénytelenítését.

A bíróság kifejtette, hogy egy szabadalmazható találmánynak jelentősen eltérő tulajdonságokat kell mutatnia ahhoz viszonyítva, ami a természetben található. A bíróság szerint a megtámadott szabadalom igénypontjai nagyrészt általános megfigyeléseken, génszekvenciák és azok elemzésének összehasonlításán alapulnak, és nem vonatkoznak egy sajátos módszerre. Az igényelt eljárások nem alakítanak át DNS-t, és csekély különbséget mutatnak az elkülönített és a natív DNS között. Ezért a bíróság érvénytelennek nyilvánította a Myriad szabadalmát.

G) A *Becton* annak megállapítását kérte a körzeti bíróságtól, hogy nem bitorolja az *Abbott Diabetes Care* (Abbott) 6 143 164 számú ('164-es) és 6 592 745 számú ('745-ös) szabadalmát, amelyek vércukor-meghatározó csíkokra vonatkoznak elektrokémiai bioszenzorok felhasználásával. Az Abbott ellenpert indított a Becton ellen azt állítva, hogy az utóbbi bitorolja a '164-es és a '745-ös, valamint 5 820 551 számú ('551-es) szabadalmát. Emellett az Abbott bitorlási pert indított a szállítást végző *Nova Biomedical Corp.*, valamint az '551-es és a '745-ös szabadalom bitorlása miatt a *Bayer Healthcare LLC* ellen. Az összes alperes azt állította, hogy nem bitorolja az Abbott szabadalmait; emellett azt állították, hogy az Abbott szabadalmi érvénytelenek, mert nem újak, emellett kézenfekvőek, amit egyébként a körzeti bíróság is megállapított.

A CAFC megerősítette a körzeti bíróságnak azt a megállapítását, hogy az '551-es szabadalom 1–4. igénypontja érvénytelen a 4 545 382 számú ('382-es) szabadalom ismeretében, és hogy a teljes szabadalom sem érvényesíthető tisztességtelen magatartás miatt, mert az Abbott elmulasztott igen lényeges tényeket közölni az Európai Szabadalmi Hivatallal a '382-es szabadalomnak megfelelő európai szabadalmi bejelentés elővizsgálata alatt.

H) A *Mighty Leaf Tea* (Mighty) kérelmet nyújtott be az ML védjegy lajstromozása iránt a 3. áruosztályban bőrápoló és fürdőzési cikkekre. Az elővizsgáló elutasította a bejelentést arra hivatkozva, hogy az megtevesztően hasonlít a korábban lajstromozott ML MARK LEES védjegyre.

A Mighty e határozat ellen fellebbezést nyújtott be a Védjegyfellebbezési Tanácsnál (Trademark Trial and Appeals Board, TTAB). Itt a Mighty arra hivatkozott, hogy az ő védjegye szabványos betűkkel van írva, szemben az ML MARK LEES védjegy stilizált betűivel. A tanács szintén elutasította a fellebbezést, mert megállapította, hogy a Mighty egyes áruai azonosak voltak az ML MARK LEES védjegy által védett termékekkel.

A Mighty a CAFC-hez nyújtott be fellebbezést, amelyet azonban ez a bíróság is elutasított, megállapítva, hogy a fogyasztók az ML védjegyet valószínűleg az ML MARK LEES védjegy rövidítésének tekintenek.

Argentína

A *Mapa GMBH Gummi und Plastikwerke* (Mapa) az Argentin Védjegyhivatalnál lajstromozási kérelmet nyújtott be a BILLY BOY ábrás védjegy lajstromozása iránt gumiárukra, különösen óvszerekre, valamint egészségügyi cikkekre. Az árujegyzéket később óvszerekre korlátozta. A hivatal elutasította a lajstromozási kérelmet, mert a szöveghez társított stilizált fallosz ábrát közerkölcsbe ütközőnek tartotta. Határozata ellen a Mapa az elsőfokú bírósághoz nyújtott be fellebbezést, de annak bírója a védjegy ábráját kellemetlennek, alkalmatlannak és obszcénnek minősítette.

E döntés ellen a Mapa a Szövetségi Polgári és Kereskedelmi Fellebbezési Tanácshoz (Tanács) fordult, azzal érvelve, hogy az elsőfokú bíróság szubjektív véleménye nem egyeztethető össze a szélszel kapcsolatos szociális felfogással, és a bíróság által használt „kellemetlen” és „alkalmatlan” jelzők ismeretlenek az ügyre alkalmazható jogi norma szempontjából.

A tanács megállapította, hogy az elsőfokú bíróság döntésében az obszcenitás megközelítése zavaros és pontatlan, és a kérdéses rajz megítélése kapcsán annak meghatározására, hogy az obszcén-e, nem szabad gondatlan vagy túl érzékeny megközelítést alkalmazni. A tanács a kérdéses ábráról azt állapította meg, hogy az nem kelt szexuális gondolatokat vagy kívánságokat azon túl, amit egy óvszer a nemi betegségek és az AIDS megelőzése kapcsán ébreszt. Összegezőként a tanács megállapította, hogy a 2010. évi szociális erkölcs szerint nincs helye annak, hogy az ábrát erkölcsstelennek nyilvánítsák.

Ausztria

A svájci *Lindt & Sprüngli* (Lindt) csokoládégyártó cég, amely először 1952-ben vitt piacra piros szalaggal ellátott arany csokoládényuszikat, és azokra 2000-ben kapott közösségi védjegyet, 2004-ben eljárást indított az osztrák *Hauswirth* cég ellen, mert az arany fóliába burkolt csokoládényuszikat hozott forgalomba piros szalaggal.

A Hauswirth azzal érvelt, hogy csokoládényszíkat hagyományosan forgalmazznak aranyfóliában, és természetes dolog, hogy azok hasonló kinézetűek, hiszen az állapotokat utánozzák.

Most a bécsi Kereskedelmi Bíróság kimondta, hogy a Hauswirth csokoládényszíkjai túlságosan hasonlítanak a Lindt védjegyzett nyuszijaihoz, és ezért a Hauswirth bitorolja a Lindt védjegyét.

A Hauswirth kijelentette, hogy igazságtalannak tartja a döntést, és az ellen fellebbezni fog.

Általános Bíróság

Az Európai Unió Általános Bírósága (General Court, GC; korábban: Elsőfokú Bíróság, Court of First Instance, CFI) 2010. december 16-án megváltoztatta a Belső Piaci Harmónizációs Hivatal (BPHH) Fellebbezési Tanácsának a döntését egy stilizált, ülő emberalakot ábrázoló minta, illetve védjegy közötti ütközés ügyében.

A *José Manuel Baena Grupo SA* (Baena) a jobbra látható, lajstromozott közösségi mintával rendelkezik, amelyet pólókon, fejdédkön és hasonlókon szándékozott használni. *Herbert Neuman* és *Andoni Galdeano del Sel* (kérelmezők) megsemmisítési pert indítottak a BPHH-nál a Baena mintája ellen, azt állítva, hogy az nélkülözi mind az egyéni jelleget, mind az újdonságot, mert felhasználja az alábbi közösségi védjegyet:

amelyet többek között ruházati cikkekre lajstromoztak a 25. áruosztályban, valamint játékarukra és sportcikkekre a 28. áruosztályban.

A BPHH Törlési Osztálya helyt adott a keresetnek, és törölte a Baena közösségi mintáját. A Baena a BPHH Fellebbezési Tanácsához nyújtott be fellebbezést. A tanács, bár kizárta, hogy a korábbi védjegyet felhasználták a megtámadott minta kialakításakor, megerősítette a BPHH törlési döntését egyéni jelleg hiánya miatt.

Ezután a Baena a GC-hez fellebbezett, mert szerinte a BPHH Fellebbezési Tanácsa tévedett, amikor a közösségiminta-rendelet 6. szakaszára hivatkozott, amely szerint *a)* egy minta egyéni jelleggel rendelkezik, ha az általa a tájékozott felhasználóban keltett „általános benyomás” különbözik attól az általános benyomástól, amelyet egy korábbi minta kelt ebben a felhasználóban, és *b)* az egyéni jelleg meghatározásakor figyelembe kell venni a tervező szabadságának mértékét a minta kidolgozásában.

A Baena azt állította, hogy a BPHH Fellebbezési Tanácsa nem helyesen állapította meg a különbségeket a tájékozott felhasználóra gyakorolt általános benyomás tekintetében a két „kisember” között: az arckifejezés, a vonalvastagság, a haj helyzete és hosszúsága, továbbá az a tény, hogy a korábbi védjegy „kisembere” eltérő helyzetben van, csupán egyetlen karja látszik, és kezének ujjai nincsenek elkülönítve, egyaránt bizonyítják a különbségeket.

A GC fenntartotta a fellebbezést, és megsemmisítette a BPHH Fellebbezési Tanácsának döntését, megállapítva, hogy az ütköző minták közötti általános benyomást főleg a két emberfigura arckifejezése határozza meg. A korábbi védjegy arckifejezése haragos, és az egész figura előrehajlott, támadó helyzetben van ábrázolva, míg a fellebbező fél mintája sokkal semlegesebb arckifejezésű, nincs szája, és az egész figura lazább, hátratámaszkodó helyzetben van. A GC szerint az eltérő arckifejezések igen világosak és észrevehetőek a „tájékozott felhasználók”, vagyis a pólókat vagy fejtudókat vásárló tizenévesek és fiatalabb gyermekek számára, akik nagy figyelmet fordítanak a matricákon szereplő jellemek által kifejezett indulatokra, és azokra jól emlékeznek. Ezért a GC arra következtetett, hogy a fellebbező fél által megjelölt különbségek, ideértve az arckifejezéseket és az egész alak eltérő helyzetét, elég jelentősek ahhoz, hogy a tájékozott felhasználóban eltérő általános benyomást keltsenek az egyéb fontos vonások hasonlóságának ellenére.

Bosznia-Hercegovina

A) A 2011. január 1-jén hatályba lépett új szabadalmi törvény szerint évdíjakat a bejelentés napjától számított harmadik évtől kell fizetni, eltérően a korábbi, az első évtől érvényes előírástól.

Pótdíjfizetés ellenében hat hónap türelmi időt lehet igénybe venni.

Az új rendelkezés a fenti időponttól kezdve benyújtott szabadalmi bejelentésekre érvényes.

B) Az ugyancsak 2011. január 1-jén hatályba lépett új mintatörvény szerint egy minta oltalmi ideje öt év, amely díjfizetés ellenében négy alkalommal további öt évvel meghosszabbítható. Így a teljes oltalmi idő 25 év.

A hosszabbítási illeték késedelmes fizetésére hat hónap türelmi időt engedélyeznek, pótdíj fizetése mellett.

Egyesült Királyság

A National Guild of Removers & Storers Ltd. (NGRS) v. Christopher Silveria (Silveria) védjegyügyben a Szabadalmi Megyei Bíróság (Patent's County Court) a „felhasználói elv” (*user principle*) alapján állapította meg a kárt, ugyanolyan módon, mint szabadalmak esetében. Ez annyit jelent, hogy a felperesnek nem kell kimutatnia, hogy eladási kárt szenvedett; a károkat arra az összegre hivatkozva lehet megállapítani, amelyet az alperesnek kellett volna fizetnie licencdíjként a felperesnek, ha törvényesen megszerezte volna a védjegyhasználat jogát.

A felperes NGRS egy költöztető kereskedelmi társaság, amelynek védjegyeit az ipartestületi tagok a tagsági szabályok szerint hirdetésekben, dokumentumokban és weboldalakon használhatták. A szabályok védjegylicenciára is kiterjedtek, és a licencdíjakat a védjegyek használatáért megállapították a tagság lejáratára vagy befejezése utánra is.

A bíróság döntése a felperes által négy alperes ellen egymástól függetlenül indított perekre vonatkozott. Három ügyben az alperesek használati joga lejárt; a negyedik ügyben az alperes úgy használta a védjegyeket, hogy soha nem is volt tagja az ipartestületnek.

A bíróságnak fontolóra kellett vennie, hogy a károk megtéríthetők-e a felhasználói elv alapján. Igenlő esetben ki kellett számítani az egyes alperesek által fizetendő kártérítés összegét.

Birss bíró kifejtette, hogy sok védjegybitorlási ügyben a védjegynek a bitorló általi használata a vonatkozó áruk olyan eladásaihoz vezet, amelyek a felperesnek veszteséget okoznak. Ilyen esetekben a kárt annak az összegnek a kiszámításával lehet felbecsülni, amely az eladások elvesztésének az eredményeként keletkezik. Az adott esetben azonban a felperes üzlete nem ilyen módon működött, és az alperesek nem ilyenfajta veszteséget okoztak számára. Itt a felperes által szenvedett kárt olyan licenccijvesztésnek lehetett tekinteni, amelyet a védjegy használata fejében kellett volna fizetni. Az ilyen módon számított károkat nevezik „felhasználói károknak” (*user damages*).

A bíró a Lordok Házának (jelenleg a Legfelsőbb Bíróság) a *General Tire v. Firestone* szabadalmi ügyben hozott döntésének a kártérítésre vonatkozó általános elveit követte. Az ügy világossá teszi, hogy a felhasználói károkat a szabadalombitorlás esetén alkalmazott módon lehet igényelni.

A kulcskérdés az volt, hogy védjegybitorlás esetén is meg lehet-e ítélni felhasználói károkat. A *Blayney v. Clogau*-ügy alapján, amelyben a Fellebbezési Bíróság (Court of Appeal) a felhasználói károkat kiterjesztette a szabadalmakról a szellemi tulajdon-jogok más formáira is, a bíró úgy döntött, hogy helyes volt az ipartestület kárait a felhasználói elv alapján megállapítani, mert „ahol egy alperes engedély nélkül használ és ezáltal bitorol egy lajstromozott védjegyet, ... ez a cselekedet kárt okoz a felperes védjegyre vonatkozó tulajdonában. Ez érvényes attól függetlenül, hogy történt-e eladásvesztés.”

A bíró egyenként bírálta el a négy esetet, és összesen 77 000 angol fontot ítélt meg a felperes javára.

Egyiptom

A) Az Egyiptomi Szabadalmi Hivatal 2011. február 22-én 2000 egyiptomi fontról 7000 egyiptomi fontra emelte a szabadalmi bejelentések illetékét. A bejelentők és a képviselői szervek ezt az emelést indokolatlannak és méltánytalannak tartják. Ezért az egyik egyiptomi szabadalmi ügyvivői iroda a bíróságnál keresetet nyújtott be a hivatal ellen, kérve a díjmentési határozat érvénytelenítését. Az ügyben az első tárgyalást 2011. június 18-ra tűzték ki.

B) Az egyiptomi *Mohammad Imad Eddin Waheeb Al Byriqdar* (Waheeb) 2008. április 8-án az Egyiptomi Védjegy hivatalnál kérelmet nyújtott be az ábrás UGUR védjegy lajstromozása iránt. A bejelentést 2009. december 6-án a hivatalos közlönyben publikálták.

A bejelentés ellen a három hónapos határidőn belül felszólalást nyújtott be az *Ugur Ticaret* (Ugur) török cég, arra hivatkozva, hogy ezt a védjegyet széles körben használja Törökországban és külföldön, és azt Törökországban 1998-ban lajstromoztatta, majd 2001-ben nemzetközi védjegybejelentést is tett Egyiptom megjelölésével. Emellett az UGUR védjegyet Egyiptomban a Waheeb lajstromozási kérelmének benyújtása előtt már használta. Az Ugur azzal is alátámasztotta felszólalását, hogy a kifogásolt védjegy megegyezik a saját kereskedelmi nevével, így a védjegy lajstromozása a fogyasztók megtévesztéséhez vezetne.

A felek meghallgatása után a Felszólalási Bizottság elutasította a Waheeb védjegybejelentését.

Egységes szabadalom

Az Iparjogvédelmi és Szerzői Jogi Szemle 2011. áprilisi számának *Külföldi hírek az iparjogvédelem területéről* című cikkében „Európai Szabadalmi Bíróság” alcím alatt ismertették, hogy a megerősített együttműködésre vonatkozó javaslatot 2011. február 15-én az Európai Parlament is elfogadta, viszont az Európai Bíróság 2011. március 8-án elutasította a szabadalmi jogviták egységes rendszerére vonatkozó tervezett megállapodást. Az Európai Bizottság azonban kijelentette, hogy ez nem befolyásolhatja a megerősített együttműködésen alapuló, egységes hatályú európai szabadalmat.

Az Európai Bizottság 2011. április 13-án közzétette javaslatait az egységes hatályú szabadalmi oltalomra vonatkozó két rendelettervezetről. Az első az egységes oltalom létrehozására, míg a második az egységes hatályú európai szabadalom fordítással kapcsolatos intézkedéseire vonatkozik. Az elsőt az Európai Tanácsban a részt vevő 25 tagállam minősített többségével, míg a másodikat egyhangúsággal kell elfogadni.

Az első rendelettervezet az Európai Szabadalmi Hivatal (ESZH) előtti, engedélyezés utáni eljárási szakaszra korlátozódik. Az egységes hatályú európai szabadalmat választási lehetőségként ajánlják, miközben a bejelentők számára szabad marad az a lehetőség, hogy nemzeti szabadalmat vagy olyan európai szabadalmat kapjanak, amely az Európai Szabadalmi Egyezmény egy vagy több tagállamában lép hatályba.

A szabadalom tulajdonosa az európai szabadalom engedélyezésének publikálását követő egy hónapon belül kérheti a szabadalom egységes hatályának lajstromozását.

Az ESZH feladata különösen

- az egységes hatályra vonatkozó kérelmek adminisztrálása,
- az egységes hatályú szabadalmak bejegyzése az európai szabadalmi lajstromba és
- a vonatkozó évdíjak beszedése.

A tagállamok az egységes hatály engedélyezése utáni adminisztrációs feladatokat az ESZH-ra bíznák, ahol külön bizottság (Select Committee) útján gyakorolnák a felügyeletet.

Az eredeti javaslat szerint a fenntartási díjakat a Bizottság határozná meg, szintjüknek pedig progresszívnek kell lennie a szabadalmi oltalmi idő alatt, és elegendőnek kell lenniük

ahhoz, hogy az Európai Szabadalmi Szervezet kiegyensúlyozott költségvetését biztosítsák az engedélyezés előtti szakaszban beszedett eljárás illetékekkel együtt. Az évdíjak 50%-át, levonva abból az egységes szabadalmi oltalom adminisztrálása által az ESZH-nál felmerülő költségeket, kell szétosztani a tagállamok között. Az elosztás mértékének többek között kompenzációt kell nyújtania azon tagállamok számára, amelyeknek a hivatalos nyelve eltér az ESZH hivatalos nyelvétől, és így bejelentőiknek a szabadalmi bejelentések szövegét a saját nyelvükről le kell fordítaniuk egy hivatalos nyelvre.

A második rendelettervezet a fordítási követelményekre vonatkozó rendelkezéseket foglalja össze, amelyeket csupán együttesen lehet majd alkalmazni az egységes szabadalomról szóló rendelettel.

A tervezet szerint az egységes szabadalmaknak a 25 tagállam területén való hatályosuláshoz egy átmeneti időszakon túl nem lenne szükség további fordítások benyújtására az európai szabadalom megadása és a megadott szabadalom szövegének a megadás nyelvén, vagyis angolul, németül vagy franciául, az igénypontok szövegének pedig mindhárom nyelven való közzététele után.

Az átmeneti időszak a két rendelkezés hatálybalépésétől számított legfeljebb 12 évig tarthat, de előbb is véget érhet, ha egy szakértő bizottság jelentése és a Bizottság javaslata alapján a Tanács megállapítja, hogy kiváló minőségű gépi fordítás készíthető az Unió összes hivatalos nyelvére. A tervezet szerint az ESZH a gépi fordításoknak olyan rendszerét valószínűsítaná meg, amely ingyenes hozzáférést biztosítana a közzétett szabadalmi bejelentések és a megadott szabadalmak fordításához az Unió valamennyi hivatalos nyelvén. A gépi fordítások azonban nem rendelkeznének joghatállyal. Az átmeneti idő alatt a leírás teljes fordítását angol nyelven kellene benyújtani az egységes hatályra vonatkozó kérelemmel együtt, ha az ESZH előtti eljárás nyelve nem volt angol. Ha az eljárás nyelve angol volt, a szabadalmi leírás teljes fordítását a részt vevő tagországok valamelyik hivatalos nyelvén kellene benyújtani. Az átmeneti időszakban benyújtandó fordítások szintén nem rendelkeznek joghatással. A fordítási költségeket az egységes hatályú szabadalmakért befizetett évdíjak fedeznék.

Jogvita esetén a szabadalmasnak el kellene készítenie az egységes hatályú szabadalom teljes fordítását a leendő alperes kérelmére és választása szerint az állítólagos bitorló lakóhelyének vagy a bitorlás helyének, illetve a bíróság felhívására az eljáró bíróság székhelyének megfelelő tagállam hivatalos nyelvére.

Az egységes hatály bejegyzése minden olyan európai szabadalommal kapcsolatban kérhető lenne, amelyeket a rendelet hatálybalépését követően adtak meg.

Mínthogy az Európai Bíróság 2011. március 8-án kiadott véleményében az Európai Szabadalmi Bíróságról szóló tervezetet összegegyeztetetetlennek minősítette az alapszerződésekkel, az egységes szabadalmi oltalomra vonatkozó tárgyalásokat sem lehet befejezni, amíg az új egységes bíraskodási rendszerről nincs megállapodás.

Az európai szabadalmi bíraskodási rendszerről jelenleg több elképzelés van. Az egyik szerint az Európai Bíróság szervezetén belül egy külön törvényszéket hoznának létre csak

az egységes szabadalmakkal kapcsolatos ügyek elbírálására. Egy másik elképzelés szerint a nemzeti bíróságok joghatóságát kiterjesztenék a részt vevő tagállamok területének összességére. Egy további lehetőségként felmerült a tagállamok közötti nemzetközi megállapodás alapján egy új, független bíróság létrehozása a tagállamok kollektív felelősségével; jelenleg ennek az elfogadása tűnik a legvalószínűbbnek.

Európai Bíróság

A) A *Frosch Touristik GmbH* (Frosch) tulajdonosa a FLUGBÖRSE közösségi védjegynek a 16., 39. és 42. áruosztályban. A védjegybejelentést 1996. április 1-jén nyújtotta be, és a védjegyet 1998. október 26-án lajstromozták. 2004-ben a *DSR touristik GmbH* (DSR) kérte a védjegy érvénytelenné nyilvánítását többek között arra alapozva, hogy a védjegy deskriptív, és nélkülözi a megkülönböztetőképeséget. A Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (BPHH) a védjegyet a 42. áruosztályba tartozó néhány szolgáltatás kivételével érvénytelennek nyilvánította. Ezt a határozatot a BPHH Fellebbezési Tanácsa 2007. március 22-én megerősítette, megállapítva, hogy a lajstromozás időpontjában a védjegy deskriptív volt, és nélkülözte a megkülönböztető jelleget.

A Frosch az Általános Bírósághoz (General Court, GC) (abban az időben még Elsőfokú Bíróság) fellebbezett. A GC 2009. június 3-i döntésével megsemmisítette a Fellebbezési Tanács döntését, rámutatva, hogy a megkülönböztetőképeség és a deskriptív jelleg megítélésének a gyakorlati időpontja nem a lajstromozás, hanem a bejelentés napja. E döntés ellen a BPHH az Európai Bírósághoz (Court of Justice of the European Union, ECJ) nyújtott be fellebbezést, és a saját hivatali gyakorlatára hivatkozott.

Az ECJ megerősítette a GC döntését főtanácsnoki (*advocate general*) vélemény és szóbeli meghallgatás nélkül, a BPHH fellebbezését nyilvánvalóan megalapozatlannak minősítve.

Az ECJ döntése megállapítja, hogy egy bejelentő nem szenvedhet hátrányt a bejelentés napja után bekövetkezett fejlemények miatt, és elutasította azt az érvelést, amely a közösségi védjegyrendelet 51(2) [most 52(2)] cikkén alapszik, és kimondja, hogy egy védjegyet nem lehet érvénytelennek nyilvánítani, ha lajstromozás után megkülönböztetőképeséget szerzett.

B) Az *Evets Corp.* (Evet) tulajdonosa volt a DANELECTRO és a QWIK TUNE közösségi védjegyeknek a 9. és a 15. áruosztályban. A megfelelő bejelentéseket 1996. április 1-jén nyújtották be, és a védjegyeket 1998-ban lajstromozták. A megújításra vonatkozó megbízást az Evet 2005 szeptemberében küldte meg képviselőjének, egy védjegymegújításra szakosodott ügynőkségeknek, amely azonban elmulasztotta az időben való megújítást.

2006. november 21-és és 23-án a BPHH az Evet képviselőjének a két védjegy törlésére vonatkozó értesítést küldött. 2007. január 26-án a képviselő a közösségi védjegyrendelet 78. szakaszára hivatkozva *restitutio in integrum* alapon a két védjegy megújítását kérte. A kérelmet a BPHH elutasította, mert a bejelentő nem tudta bizonyítani a megfelelő gondosságot,

amit a 78. szakasz előír. A BPHH a fellebbezést is elutasította, mert a bejelentő nem vette figyelembe, hogy az elmulasztott határidőről való tudomásszerzéstől számított két hónapon belül kellett volna lépnie.

A GC-hez benyújtott fellebbezéseket 2009. szeptember 23-án szintén elutasították. A GC megerősítette a BPHH-nak azt az értelmezését, hogy a két hónapot attól az időponttól kell számítani, amikor a képviselőt, nem pedig attól, amikor a védjegytulajdonost tájékoztatták.

Az Evet további fellebbezését az ECJ mint megalapozatlant 2010. szeptember 30-án szintén elutasította. Az ECJ megerősítette a hivatásos képviselőre vonatkozó szabályok értelmezését. Minthogy a BPHH-nak a képviselővel, nem pedig a képviselt féllel kell leveleznie, a két hónap a képviselő általi tudomásszerzésre vonatkozik. A képviselőnek azt az érvelését, hogy a megújítással egy külön ügynökséget bíztak meg, és ezért az ezen ügynökség általi tudomásulvétel volt a döntő, elutasították. Az ECJ arra is rámutatott, hogy a megújítási ügynökség nem is volt feljogosítva arra, hogy a BPHH-tól közléseket kapjon, mert nem volt képviselőként megbízva. Az Evet-nek arra az érvelésére, hogy a BPHH döntése indokolás nélkül eltért az Európai Szabadalmi Hivatal Fellebbezési Tanácsainak a gyakorlatától, az ECJ megerősítette a GC-nek azt a megállapítását, hogy a közösségi védjegyrendszer önálló, amely bármilyen egyéb rendszertől független. Így az Evet két védjegyének a törlése végleg érvényben maradt.

Európai Szabadalmi Hivatal

A) Az Európai Szabadalmi Szervezet Adminisztratív Tanácsa 2010. október 26-án kelt határozatával módosította az Európai Szabadalmi Egyezmény 161. és 162. szabályát. Az új szabályok 2011. május 1-jén léptek hatályba.

Az új 161. szabály szerint ha az Európai Szabadalmi Hivatal (ESZH) egy euro-PCT-bejelentés kapcsán nemzetközi kutatási hatóságként vagy nemzetközi elővizsgálati hatóságként jár el, a bejelentő számára lehetőséget kell adnia arra, hogy állást foglalhasson a nemzetközi kutatási hatóság írott véleményével vagy a nemzetközi elővizsgálati jelentéssel kapcsolatban, és adott esetben fel kell hívni a figyelmét, hogy a vonatkozó közléstől számított hat hónapon belül ki kell javítania az írott véleményben vagy a nemzetközi elővizsgálati végzésben megjelölt hiányosságokat, valamint a leírást, az igénypontokat és a rajzokat.

Amennyiben az ESZH egy euro-PCT-bejelentéshez kiegészítő európai kutatási jelentést ad ki, a bejelentést egyszer meg lehet változtatni a bejelentő számára adott megfelelő közléstől számított hat hónapon belül. A módosított bejelentés képezi a kiegészítő európai kutatás alapját.

Az új 162. szabály szerint abban az esetben, ha az európai engedélyezési eljárás alapját képező bejelentési iratok 15-nél több igénypontot tartalmaznak, a 16. és minden további igénypont után a díjszabályzat szerinti díjat kell fizetni. Ha ezt a bejelentő elmulasztja, a határidő-mulasztásra vonatkozó hivatali közléstől számított 6 hónapon belül a díj még leró-

ható. Ha a bejelentő ezen a határidőn belül sem fizeti meg az igénypontdíjat, ez a megfelelő igénypontokról való lemondásnak minősül.

B) Az Európai Szabadalmi Hivatal 2010-ben 235 000 szabadalmi bejelentést kapott, ami 34 éves fennállása óta a legmagasabb bejelentési számot jelenti.

Franciaország

A Párizsi Elsőfokú Bíróság 2010. október 29-én hozott döntése megállapítja, hogy a „free” (szabad) kifejezés használata egy doménnévben nem volt megengedett, mert jól ismert védjegy volt, amely a francia *Free SAS* (Free) internetszolgáltató tulajdona.

A Free céget 1999-ben alapították, és az jelenleg Franciaországban 25%-os piaci részesedést birtokol. Számos olyan védjegye van, amely a „free” szóból áll vagy azt tartalmazza, ideértve egy 1989. október 25-én lajstromozott FREE védjegyet és egy 1999. április 8-án lajstromozott FREEDOM IS PRICELESS (a szabadság megfizethetetlen) ábrás védjegyet. A Free birtokol egy „free.fr” doménnevet is.

Az alperes, a francia *Osmosis SAS* (Osmosis) cég távközléssel foglalkozik, huzal nélküli wifitechnológiát alkalmazva. Az Osmosis 2005. november 4-én lajstromoztatta a „freewifi.fr” doménnevet, és azt kereskedelmi weboldalán használta szolgáltatásainak és termékeinek az árusítására. Emellett az Osmosis a fő weboldalán a forráskódba beiktatta a „free” azonosítószt.

A Free 2009. június 12-én abbahagyásra felszólító levelet küldött az Osmozisnak, felkérve, hogy szüntesse meg a doménnév használatát, azonban az Osmosis elutasította az együttműködést. Ezután a Free 2009. július 31-én beperelte az Osmozist védjegybitorlás, valamint cégnevének, kereskedelmi nevének és doménnevének megsértése miatt. Emellett kártérítést kért, és a doménnév átruházását is kérte.

A Free előadta, hogy a „wifi” kifejezésnek a FREE védjegy utáni beiktatása a doménnévbe nem szüntette meg a doménnév és a FREE védjegy közötti hasonlóságot. Azon állításának alátámasztására, hogy a FREE védjegy jól ismert volt, a Free bizonyítékot szolgáltatott, ideértve közvélemény-kutatási eredményeket és olyan adatokat, amelyek a használati engedélyesek számát igazolták; emellett jelentős ismertségére és hírnevére, valamint a BPHH korábbi döntéseire is hivatkozott.

Az Osmosis azt állította, hogy a Free védjegyében a „free” kifejezés nem bír megkülönböztetőképeséggel, hanem csupán deskriptív azon termékek és szolgáltatások vonatkozásában, amelyekkel kapcsolatban a védjegyet lajstromozták, és ezért a védjegyet meg kell vonni. Az Osmosis azzal is érvelt, hogy termékei vagy szolgáltatásai eltértek a Free által ajánlottaktól, és a védjegyek sajátosságának elve fényében nem fordulhatott elő bitorlás, mert nem történt használat azonos vagy hasonló termékek vagy szolgáltatások kapcsán. Az Osmosis szerint nem állt fenn a doménnév és a FREE védjegy közötti összetévesztés kocká-

zata, mert a „free” kifejezés tisztán deskriptív jellegű. Végül az Osmozis arra is hivatkozott, hogy a FREE védjegy nem volt jól ismert.

A Párizsi Elsőfokú Bíróság elutasította az Osmozisnak azt az állítását, hogy a Free védjegyében a „free” kifejezés deskriptív azokkal a termékekkel és szolgáltatásokkal kapcsolatban, amelyekre lajstromozták. Egyetértett a Free-vel abban, hogy a „free” kifejezésnek a francia nyelvben nincs általános jelentése (bár néha angol jelentésével használják egy másik kifejezéssel társítva, amilyen a „free jazz”), és ez volt a helyzet, amikor a védjegyet 1989-ben lajstromozták. Ezért elutasította az Osmozisnak azt a kérelmét, hogy nyilvánítsák a Free védjegyét érvénytelennek.

A Párizsi Elsőfokú Bíróság úgy találta, hogy az Osmozis nem bitorolta a Free védjegyet a doménnev használatával, mert azt csupán arra használta, hogy rámutasson fő weboldalára, amely nem tartalmazta a FREE védjegyet. Ezt követően azonban a Free javára ítélt megállapítva, hogy a Free szövegvédjegy jól ismert volt. A francia szellemi tulajdon-védelmi kódex L.713-5 szakasza szerint egy jól ismert védjegyet reprodukáló doménnev lajstromozása elég lehet ahhoz, hogy bizonyos körülmények között előidézze az ilyen doménnev lajstromoztatójának a felelősségét. A bíróság úgy tekintette, hogy a doménnev használata az Osmozis által nem volt törvényesnek tekinthető különösen azért, mert a vásárlóközönség tudatában adva volt az összetévesztés kockázata, amit valószínűleg annak lehetett tulajdonítani, hogy a FREE védjegy jelentős hírnévnek örvendett a távközlés területén.

Emellett a bíróság megállapította, hogy a doménnev Osmozis általi lajstromoztatása és használata a tisztességtelen versenyt tiltó törvénybe ütköző cselekedet volt; ugyanis az Osmozis azért választotta ezt a doménnevet, mert hasznot kívánt húzni a Free által megalapozott goodwillből és hírnévből, amelynek doménneve, cégneve és kereskedelmi neve örvendett.

A fentiekre tekintettel a bíróság 2011. március 7-i döntése 15 000 EUR kártérítést és 10 000 EUR költségtérítést ítélt meg a Free javára.

India

Az *Ashok Leyland* (Leyland) beperelte a *Blue Hill Logistics Pvt. Ltd.*-t (Blue Hill) a mumbai elsőfokú bíróságnál arra hivatkozva, hogy a Blue Hill által gyártott buszokon használt LUXURIA védjegy megtévesztően hasonlít a Leyland saját buszain használt LUXURA védjegyhez.

A Leyland keresetében előadta, hogy öt évvel korábban kezdte árusítani Indiában a LUXURA védjeggyel ellátott buszokat, és abból számos példányt adott el indiai szállító cégeknek. A Blue Hill azzal védekezett, hogy a „luxury” közismert angol szó, amelyet a Leyland nem sajátíthat ki, és így nem igényelhet kizárólagos jogot arra vagy annak változataira. Emellett a Leyland védjegye árukra, míg az ő védjegye szolgáltatásokra vonatkozott.

Az alsófokú bíróság helyt adott a Leyland keresetének, és eltiltotta a Blue Hillt a LUXURIA védjegy használatától.

E döntés ellen a Blue Hill fellebbezést nyújtott be a Madrasi Felsőbíróságnál (Madras High Court), amely azonban elutasította a fellebbezést, megállapítva, hogy ellenkező esetben a Leylandot helyrehozhatatlan veszteség érné. „A felperes a lajstromozott tulajdonosa a védjegynek, ezért törvényes jogait meg kell védeni. Minthogy megállapítottuk a védjegy bitorlásának *prima facie* esetét, eltiltásnak kell következnie.”

Indonézia

Az indonéziai védjegyoltalmi rendszerben kulcsfontosságú fogalom a „lényeges hasonlóság”, amely alapvetően azt mondja meg, hogy egy lajstromoztatni kívánt védjegy mennyire közelíthet meg összehasonlításban egy más által lajstromoztatott védjegyet ahhoz, hogy lajstromozhatónak minősüljön, illetve hogy elkerülje a bitorlást. Ez a fogalom a 2001. évi indonéziai védjegy törvény 6(1)(a) szakaszában szerepel, amely előírja, hogy egy védjegy lajstromozását a Szellemitulajdon-jogok Általános Igazgatóságának el kell utasítania, ha a lajstromoztatni kívánt védjegy lényegileg hasonlít egy más által azonos fajta árukra vagy szolgáltatásokra lajstromozott védjegyehez.

Az Indonéziai Legfelsőbb Bíróság rámutatott, hogy a lényeges hasonlóság meghatározásakor egy védjegyet nem elegendő részlegesen megfigyelni, hanem egészként kell megvizsgálni. Ilyen alapon úgy döntött, hogy nem áll fenn lényeges hasonlóság a MEIJI JOY és a MEIJI, a BU DEWI és a DEWI, valamint a NAGATA DRILL és a NAGATA védjegy között.

Izrael

A) Az Izraeli Szabadalmi Hivatal elnökhelyettese 2011. március 30-i döntésével törölt egy megadott szabadalmat azt követően, hogy a szabadalmas és a szabadalom megadása ellen felszólaló fél megegyezett a felszólalás visszavonásában.

Az ügy előzménye, hogy a *Lilly Icos LLC* (Lilly) szabadalmi bejelentést nyújtott be a hivatalnál, amely ellen felszólalt a *Teva Pharmaceutical Industries Ltd.* (Teva). Miután a felek előadták érveiket és benyújtották bizonyítékaikat, majd a tanúkat is kihallgatták, megegyeztek, és a felszólalást a Teva visszavonta.

A hivatal elnökhelyettese az izraeli szabadalmi törvény 34. szakasza alapján járt el, amely olyan helyzetre vonatkozik, amikor felszólalást nyújtanak be egy engedélyezett bejelentés ellen, és azt utólag visszavonják. A 34. szakasz lehetővé teszi, hogy az Izraeli Szabadalmi Hivatal elnöke elutasítson egy felszólalással megtámadott bejelentést, ha a felszólalási eljárás alatt olyan anyagot hoznak fel, amelynek alapján a szabadalmat nem kellett volna engedélyezni.

A hivatal elnökhelyettese döntésében előadta, hogy a bejelentést a benyújtott tekintélyes mennyiségű bizonyító anyag alapján felülvizsgálták, és a felszólalási eljárás keretében meghallgatásokat tartottak.

A döntés szerint a találmány lényege egy Tadalafil nevű gyógyszerre vonatkozott, amely merevedési zavarok kezelésére használható. A találmány megoldást nyújt a Tadalafil oldhatósági problémájára azon az alapon, hogy csökkenti a részecskeméretet, ami viszont javítja az oldhatóságot; ennek következtében a gyógyszer hatása gyorsabban jelentkezik, mert gyorsabban növekszik a vérkoncentráció.

A döntés szerint a felszólalási eljárás alatt benyújtott bizonyíték azt tanítja, hogy a részecskeméret csökkentése az oldhatóság növelése érdekében nem csupán ismert, hanem kézenfekvő is, és egy szakember ezt tenné annak érdekében, hogy elérje a kívánt eredményt. Az elnökhelyettes arra a következtetésre jutott, hogy a hivatalnak nem kellett volna engedélyeznie a szabadalmat, és ezért azt elutasította.

B) Petach Tikva, egy Tel Avivtól északra fekvő kisváros önkormányzata elhatározta, hogy a város kutyáiról DNS-adatbázist hoz létre, amelynek segítségével azonosítani tudják a nyilvános helyeken talált kutyáürülékek gazdáit, és így az utóbbiak megbüntetése lehetővé válik. A város polgármestere felelősséget vállalt az ötlet megvalósításáért, de egy helyi lakos, Harry Zisso azt állította, hogy az ötlet tőle származik, és ezért felkérte a helyi rendőrbíróságot, hogy állapítsa meg: övé a szerzői jog. A rendőrbíró a kérdést hatáskör hiányára hivatkozva a Központi Kerületi Bírósághoz utalta.

A kerületi bíró rendelkezett ugyan hatáskörrel, de az iparjogvédelemhez vajmi keveset nyújtott. Ezért ahelyett, hogy a feltalálót szabadalmi bejelentés benyújtására buzdította volna, két város főállatorvosának és polgármesterének keresztkérdésekkel való kihallgatása után megállapította, hogy az ötletet szerzői jogi oltalom védi. Ezért meghozta a kért ítéletet, és a szerző javára 10 000 NIS (kb. 2900 USD) költségtérítést is megállapított.

A döntés ellen az önkormányzat fellebbezett, és a Fellebbezési Bíróság megállapította, hogy az ötlet két dokumentumban már le volt írva. Emellett Zisso maga is nyilvánosságra hozta az ötletet, így szabadalmi oltalomra sem tarthat igényt, mert Izraelben ehhez abszolút újdonságra van szükség.

C) Izrael kormánya 2010. május 31-én a Szellemi Tulajdon Világszervezeténél (WIPO) letétbe helyezte a védjegyek nemzetközi lajstromozására vonatkozó Madridi Jegyzőkönyvhöz való csatlakozás okmányát. Ennek megfelelően a nemzetközi szerződés, amelynek Izrael a 85. tagja lett, Izraelben 2010. szeptember 1-jén lépett hatályba.

Japán

A) A Japán Szabadalmi Hivatal honlapján tájékoztatást közölt arról, hogy a 2011. március 11-i földrengés miatt befolyásolt szabadalmi, használatiminta-, minta- és védjegyüggekben az elmulasztott cselekmény pótlására van lehetőség a cselekvési korlát megszűnésétől számított 14 napon belül, de legfeljebb az eseménytől számított hat hónap alatt.

A mulasztást pótló beadványhoz csatolni kell egy olyan iratot, amely kifejti azokat a körülményeket, amelyek a földrengés miatt gátolták a szokásos üzleti tevékenységet.

B) A Japán Szellemitulajdon-védelmi Felsőbíróság 2010. november 15-én egy földrajzi névnek mint különleges kollektív védjegynek a lajstromozhatóságával kapcsolatban hozott döntést, és azzal megerősítette a hivatal döntését, amellyel elutasította a KITAKATA RAMEN védjegy lajstromozása iránti kérelmet. A „ramen” szó a metélt tészta egy sajátos típusát jelöli, amelyet húslevesben tálalnak, és egész Japánban fogyasztanak.

A bíróság úgy döntött, hogy a KITAKATA RAMEN védjegy nem tekinthető jól ismertnek.

Az ügy előzménye, hogy a bejelentő, a *Kuranomachi Kitakata Romen-kai* (Kuranomachi) üzleti kooperációs társaság 2006. április 1-jén kérelmet nyújtott be a KITAKATA RAMEN szóvédjegy lajstromozása iránt a Kitakata városban előállított „ramen” tésztaára a 30. áruosztályban.

A Japán Szabadalmi Hivatal 2008. március 31-én elutasította a bejelentést, megállapítva, hogy az nem elégíti ki azt a törvényes követelményt, hogy a földrajzi névre vonatkozó védjegynek a fogyasztók körében jól ismertnek kell lennie.

E határozat ellen a bejelentő 2008. május 7-én a hivatal Védjegytanácsánál fellebbezést nyújtott be. A tanács 2009. november 12-én hozott döntésével fenntartotta az eredeti hivatali döntést arra hivatkozva, hogy a lajstromoztatni kívánt védjegy a használat eredményeként nem vált jól ismertté a fogyasztók körében. Ennek következtében az ilyen indokoláson alapuló eredeti döntés helyes volt, és azt nem kell hatálytalanítani.

A bejelentő 2009. december 25-én a Szellemitulajdon-védelmi Felsőbíróságnál nyújtott be fellebbezést. Ez döntésében megállapította, hogy a tanács nem tévedett, amikor megerősítette a hivatali döntést, rámutatva többek között arra, hogy a döntés időpontjában, 2009. november 12-én 92 ramenüzlet volt Kitakatában, amelyek közül 43, vagyis 47% tartozott a bejelentő szervezetéhez, és 73 üzlet használta a „Kitakata ramen” szavakat. Ugyanakkor számos ramenüzlet, amely jól ismert volt egész Japánban, nem volt tagja Kuranomachi üzletláncának, vagyis a „Kitakata ramen” szavakat számos üzlet már a tanács döntése előtt is jó ideje használta. Így a „Kitakata ramen” név vagy megjelölés a fogyasztók szempontjából Kitakatán kívüli területeken, különösen Tokióban és Japán egyéb részein is hígítva volt. Ebből következik, hogy ha a KITAKATA RAMEN védjegyet használták is Kitakatában, azt nem lehet jól ismertnek tekinteni ezen a városon kívül. Ezt a következtetést nem változtathatják meg a ramen tészta kitakatai eladási eredményei vagy egyéb tényezők sem.

A negatív bírósági állásfoglalásban döntő mértékben játszott szerepet az a tény, hogy a „Kitakata ramen” szavakat Kitakatán kívül számos olyan cég is használta, amelyek közül egyesek rendelkeztek ezeket a szavakat magukban foglaló védjegyekkel.

Jemen

Jemenben 2011. április 12-én lépett hatályba az új szabadalmi és használatiminta-törvény, amelynek legfőbb vonásait az alábbiakban foglaljuk össze.

1. Szabadalmak

A szabadalmazható találmányoktól abszolút újdonságot követelnek meg.

Az oltalmi időt a korábbi 15 évről 20 évre hosszabbították meg.

A felszólalási határidőt a publikálás időpontjától számítva a korábbi 6 hónapról 90 napra csökkentették.

A szabadalmat gyakorlatba kell venni. Ha ez a bejelentés napjától számított 4 éven vagy – ha ez hosszabb – az engedélyezés napjától számított 3 hónapon belül nem történik meg, a szabadalomra kénszerengedélyt lehet kérni.

2. Használati minták

Az oltalmi idő a bejelentés napjától számított 7 év.

Egy szabadalmi bejelentést használati mintává lehet átalakítani és *vice versa*, vagyis egy használatiminta-bejelentés is átalakítható szabadalmi bejelentéssé.

Jordánia

A jordán *Monther Al Sharief* (Sharief) vállalat kérelmet nyújtott be a Jordán Védjegyhivatalnál az INFINITIF védjegy lajstromozása iránt készruhákra a 25. áruosztályban. A bejelentést 2007. július 24-én publikálták a hivatalos közlönyben. A lajstromozás ellen az előírt három hónapon belül felszólalt a francia *Infinitif S.A.* arra hivatkozva, hogy a védeni kívánt védjegy megtévesztően hasonlít a saját híres INFINITIF védjegyéhez.

A hivatali elővizsgáló helyt adott a felszólalásnak, és leállította a lajstromozási eljárást azzal az indokolással, hogy a Sharief által lajstromoztatni kívánt védjegy megtévesztően hasonlít a felszólaló védjegyéhez, ezért a vásárlóközönséget félrevezetné a termékek valódi származásával kapcsolatban.

Kanada

A) Az Iparjogvédelmi és Szerzői Jogi Szemle 2011. februári számának *Külföldi hírek az iparjogvédelem területéről* című cikkében „Kanada B)” alcím alatt beszámoltunk arról, hogy a Kanadai Szellemtulajdon-védelmi Hivatal 2010 májusában bejelentette, hogy a környezetvédelmi szabadalmi bejelentések vizsgálatának meggyorsítását célzó program kifejlesztésén dolgozik, és tervezetét 2010 augusztusában publikálta. Most arról kaptunk hírt, hogy az ennek megfelelően módosított szabadalmi szabályokat (Patent Rules) 2011. március 16-án hozták nyilvánosságra.

A 28. szabályt úgy módosították, hogy beiktattak egy eljárást az olyan kanadai szabadalmi bejelentések elővizsgálatának gyorsítására, amelyek környezetvédelmi (vagyis „zöld”) technológiákra vonatkoznak.

Az új eljárásnak megfelelően egy bejelentés vizsgálatát ki kell vonni a rendes sorrendből és meg kell gyorsítani, ha a bejelentő benyújt egy olyan nyilatkozatot, amely azt jelzi, hogy

„a bejelentés olyan technológiára vonatkozik, amelynek a kereskedelmi megvalósítása elősegítené környezetvédelmi problémák megoldását, enyhítését vagy a természeti környezet és erőforrások megőrzését”. Az ilyen bejelentések után nem kell külön díjat fizetni.

Érvényben maradt az a „különleges rendszabály” szerinti eljárás is, amelynek megfelelően egy bejelentés vizsgálatát soron kívül kell elvégezni bárkinek a kérelme alapján, ha az illető 500 CAD díjat fizet, és ha a bejelentés soron kívüli vizsgálatának elmulasztása a kérelmező jogait hátrányosan befolyásolná.

A bejelentésnek mindkét esetben közrebocsátottnak kell lennie (a kanadai szabadalmi bejelentéseket a legkorábbi elsőbbség napjától számított 18 hónapot követően közrebocsátják), és kérni kell a bejelentés vizsgálatát a 800 CAD vizsgálati illeték egyidejű befizetésével.

B) A Kanadai Legfelsőbb Bíróság 2011. május 26-án hozott döntést a *Masterpiece Inc.* (*Masterpiece*) *v. Alavida Lifestyles Inc.* (*Alavida*) védjegyügyben. Minthogy a Kanadai Legfelsőbb Bíróság nagyon ritkán foglalkozik védjegyügyekkel, a döntést igen fontosnak tekintik, és az jelentős mértékben befolyásolhatja a kanadai védjegy törvényt és -gyakorlatot.

Az ügy előzménye, hogy a *Masterpiece* keresetet indított az *Alavida MASTERPIECE LIVING* védjegyének a törlése iránt arra hivatkozva, hogy az *Alavida* nem volt jogosult ezt a védjegyet lajstromoztatni, mert az megtévesztően hasonlít kereskedelmi nevére és több lajstromozatlan, a „*masterpiece*” szót tartalmazó védjegyére, például a *MASTERPIECE THE ART OF LIVING* védjegyére Albertában, amelyeket korábban használt, még mielőtt az *Alavida* benyújtotta volna a *MASTERPIECE LIVING* védjegy lajstromozása iránti kérelmét.

Mindkét fél a nyugdíjasok számára épülő lakások területén dolgozott.

A keresetet a Szövetségi Bíróság elutasította, mert a *Masterpiece* nem bizonyította a megtévesztés valószínűségét, és ezt a döntést a Fellebbezési Bíróság is megerősítette. Ennek egyik oka az volt, hogy a két fél nem azonos földrajzi területen működött (az *Alavida* csupán Ontarióban tevékenykedett). Döntésében a Fellebbezési Bíróság azon a véleményen volt, hogy a *Masterpiece* tervezett jövőbeli terjeszkedése Kanada más földrajzi piacaira nem tekinthető mérvadónak.

Ezután a *Masterpiece* a Kanadai Legfelsőbb Bíróságnál nyújtott be fellebbezést. Rothstein bíró a Kanadai Legfelsőbb Bíróság nevében az alábbi fő szempontokat vette figyelembe.

– Mérvadó-e az a terület, ahol a védjegyet használják, amikor az összetévesztés valószínűségét kell megítélni egy lajstromozott és egy korábbi lajstromozatlan védjegy vagy kereskedelmi név között?

– Milyen megfontolásokat lehet alkalmazni a hasonlóság megállapításakor egy javasolt és egy meglevő lajstromozatlan védjegy között?

– Milyen hatást gyakorol a védjegyzett áruk jellege és ára az összetéveszthetőség elemzésére?

– Mikor kell a bíróságoknak figyelembe venniük szakvéleményt védjegyek összetéveszthetősége esetén?

A Kanadai Legfelsőbb Bíróság ezeknek a kérdéseknek a vizsgálata alapján hozta meg döntését. Megállapította, hogy egyébként megtevesztően hasonló kereskedelmi nevek és védjegyek használatában a földrajzi elkülönítettség nem játszik szerepet. A vizsgált védjegyek esetében komoly hasonlóságot talált. Tévesnek minősítette az alsófokú bíróság döntésében, hogy figyelmen kívül hagyta az összetévesztés bekövetkezésének a lehetőségét, amikor a fogyasztó egy új védjeggyel találkozik a piacon.

A Kanadai Legfelsőbb Bíróság szerint az eljárás korai szakaszában célszerű felbecsülni, hogy mennyire lehet hasznos egy szakvélemény, elkerülendő a sok költséggel, de esetleg csak csekély haszonnal járó szakvéleményekkel kapcsolatos kiadásokat. A Kanadai Legfelsőbb Bíróság végül megállapította, hogy a vizsgált védjegyek megtevesztően hasonlóak, és ezért elrendelte az Alavida által lajstromozott védjegy törlését.

C) A *Pharmascience* cég kérte a Szövetségi Bíróságtól a *Pfizer* latanoprotra vonatkozó szabadalmának az érvénytelenítését. E szabadalom igénypontjai latanoprotra és a vegyület felhasználására vonatkoztak glaukóma vagy okuláris hipertenzió kezelése céljából.

A bíróság megállapította, hogy a *Pfizer* bizonyította a *Pharmascience* érvénytelenségre vonatkozó állításainak megalapozatlanságát.

A *Pharmascience* e döntés ellen a Fellebbezési Bíróságnál keresett jogorvoslatot. Az 2011. március 17-i döntésében elutasította a *Pharmascience* fellebbezését megállapítva, hogy a Szövetségi Bíróság döntését hozó bíró nem tévedett, amikor megállapította, hogy a vegyület új volt; emellett a *Pfizer* a latanoprost hasznosságát is bizonyította. A Fellebbezési Bíróság elutasította a *Pharmascience*-nek azt a túlzó érvelését is, hogy az igénypontnak tükröznie kell a szabadalom leírását.

Katar

Katar kormánya 2011. május 3-án letétbe helyezte a Szabadalmi Együttműködési Szerződéshez (PCT) való csatlakozás okmányát. Ennek megfelelően a szerződés Katarra nézve 2011. augusztus 3-án lép hatályba.

Kína

A) Kínában 2010-ben 12 337 nemzetközi szabadalmi bejelentést nyújtottak be a Szabadalmi Együttműködési Szerződés (PCT) keretében, amivel az ország átvette Dél-Korea 4. helyét. Az első helyen az Amerikai Egyesült Államok áll 44 855 bejelentéssel, ezt Japán követi 32 156 bejelentéssel, és a harmadik helyen Németország áll 17 171 nemzetközi bejelentéssel.

B) A japán *Honda Motor Co. Ltd.* (Honda) Kínában mintaszabadalmat kapott a Kínai Szellemtulajdon-védelmi Hivataltól. A *Shijiazhuang Shuanghuan Automobile Co. Ltd.* és a *Hebei Xinkai Automobile Co. Ltd.* 2003 decemberében, illetve 2004 decemberében a mintaszabadalom érvénytelenítését kérte a hivatal Szabadalom-felülvizsgálati Tanácsától. Az

az ügy vizsgálata után 2006-ban a mintaszabadalmat érvénytelennek minősítette. Ezután a Honda pert indított a Pekingi Első Közbenső Népbíróságnál, majd annak a rá nézve kedvezőtlen döntése után fellebbezést nyújtott be a Pekingi Felső Népbíróságnál. A Pekingi Felső Népbíróság 2007. szeptember 28-án végső adminisztratív döntést hozott, amelyben fenntartotta a Szabadalom-felülvizsgálati Tanács határozatát.

A Honda természetesen nem volt elégedett ezzel a döntéssel sem, és 2008. július 4-én az ügy felülvizsgálatát kérte a Legfelsőbb Népbíróságtól.

Az 2008. december 5-én, a felek meghallgatása után megállapította, hogy az eredeti ítéletben helytelenül alkalmazták a vonatkozó törvényt és utasításokat. Ezért 2010. július 15-én újratárgyalta az ügyet, és 2010. november 26-án hozott döntést. Álláspontja szerint azt, hogy két minta azonos vagy eltérő-e, úgy kell megállapítani, hogy a két mintát egy általános fogyasztó tudásszintjére és felismerőképességére alapozva kell megfigyelni, és el kell dönteni, hogy a két minta közötti különbség a termék mintája által keltett vizuális hatás alapján jelentős-e. Ilyen alapon megállapította, hogy a mintaszabadalom különbségeket mutat az első lámpák, a ködlámpák, a köténylemez, a rács, az oldalablakok, a hátsó lámpák, a hátsó ütközők és a kocsitető profilja vonatkozásában. Ezek a különbségek nyilvánvalóak az ilyen típusú kocsik szokásos fogyasztója számára.

Ezeknek a megfontolásoknak az alapján hatályon kívül helyezte mind a Szabadalom-felülvizsgálati Tanács, mind az alsófokú bíróságok döntéseit.

Kuvait

A *Gilmar SPA* (Gilmar) tulajdonosa volt az ICEBERG és az ICEBEIC EBERG védjegyek a 3., 9., 14., 18. és 25. áruosztályban, és ezen az alapon felszólalt az *El Fashion Group Oy* (Fashion) által a 25. áruosztályban benyújtott ICEPEAK védjegy lajstromozása ellen. Az elsőfokú bíróság elutasította a Gilmar keresetét.

Ezután a Gilmar a Fellebbezési Bírósághoz (FB) fordult. Az megállapította, hogy az alperes és a felperes védjegyei mind megjelenés, mind hangzás szempontjából nagyon hasonlóak, és minthogy a védjegyek azonos áruosztályba tartoznak, az alperes védjegye által fedett áruk természete nagy valószínűséggel kapcsolatot jelezne a felperes védjegyeivel. Ezért helyt adott a Gilmar keresetének, és az alperest a bírósági költségek megfizetésére is kötelezte.

Malajzia

2006-ban a *Jazmati*, egy malajziai cég rizsre lajstromoztatta a PONNI védjegyet. A cég rendszeres rizst importált Indiából, és azt Malajziában „Ponni” rizsfajtaként árusította Taj Mahal márkanévvel. Emiatt az indiai hatóságok a kuala lumpuri felsőbíróságnál pert indítottak a malajziai cég ellen. Az ügy döntött, hogy a Jazmati nem jogosult kisajátítani a PONNI védjegyet rizstermékeire, és ennek megfelelően elrendelte a védjegy törlését.

Az ügy áttekintésekor a felsőbb bíróság megállapította, hogy a Jazmati nem találta ki a PONNI szót, minthogy az Indiában egy olyan helyet jelöl, ahol az említett rizsfajtát 1971 óta termesztik. Ennek alapján úgy döntött, hogy a PONNI védjegy lajstromozása a helyi cég számára a márkanév jogtalan kisajátítását jelenti, ami a vásárlóközönség megtévesztését és becsapását okozza. A vásárlók ugyanis azt hihetik, hogy a lajstromoztatótól származó rizs az Indiában termesztett „Ponni” rizsfajta. Ezért meg kell akadályozni e rizsfajta nevének bitorlását.

A bírósági döntés kedvező a malajziai fogyasztók számára, mert a védjegy törlése folytán a „Ponni” szót nem védi védjegy, és így könnyebben hozzá lehet jutni ehhez a szélesebb körben terjeszthető rizsfajtahoz.

A Jazmati fellebbezett a döntés ellen, azonban a fellebbezési bíróság megerősítette a védjegybejelentés törlésére vonatkozó elsőfokú határozatot.

Marokkó

Marokkó kormánya 2011. április 20-án letétbe helyezte a mikroorganizmusok szabadalmi eljárás céljából történő letétbe helyezésének nemzetközi elismerésére vonatkozó Budapesti Szerződéshez való csatlakozás okmányát. Ennek megfelelően ez a nemzetközi szerződés Marokkóra nézve 2011. július 20-án lépett hatályba.

Mexikó

Mexikó Szellemtulajdon-védelmi Hivatalának és az Egyesült Államok Szabadalmi és Védjegy hivatalának (USPTO) elnöke a szabadalomengedélyezés gyorsításának (Patent Prosecution Highway, PPH) programjáról ideiglenes megállapodást írt alá, amelynek értelmében 2011. március 1-jétől 2012. február 29-ig a két hivatal együttműködik. Az együttműködés meghosszabbítása a kísérleti program sikerétől függ.

A kísérleti PPH-megállapodás alapján az a bejelentő, akinek találmányát mind az Egyesült Államokban, mind Mexikóban benyújtották szabadalmazásra, az egyik országban először megadott szabadalom alapján kérheti a másik országban bejelentésének gyors vizsgálatát, illetve a szabadalom gyors megadását.

Montenegró

2011. január 8-án Montenegróban új ipariminta-törvény lépett hatályba, amely elrendeli, hogy a 2008. május 28. előtt Szerbiában lajstromozott minták tulajdonosainak 12 hónapon belül, vagyis legkésőbb 2012. január 8-ig kérelmezniük kell mintajogaik lajstromozását a montenegrói lajstromban. Ez a rendelkezés eltér a korábbtól, amely megállapította, hogy a szerbiai jogok újbóli lajstromozás nélkül érvényesek Montenegróban.

Németország

A) A Német Legfelsőbb Bíróság egy megsemmisítési ügyben 2010. július 8-án arról döntött, hogy a 0 455 750 számú európai szabadalom oltalmi köre tágabb-e az eredetileg kinyilvánítottnál.

Ez a szabadalom olyan dokumentumok, így például bankjegyek vagy csekkek előállítására vonatkozott, amelyekről szkennelő típusú másológéppel nem készíthető másolat. Az engedélyezett 1. igénypont többek között azt a jellemzőt tartalmazta, hogy párhuzamos vonalakból és azokra felvitt rácsmintából álló mintát alakítanak ki, azt ráviszik az eredeti képre, és ezáltal a dokumentumon olyan nyomtatott képet állítanak elő, amely az eredeti képen egy arra felvitt vagy azon eltolt rácsmintának megfelelő nyomtatott képet tartalmaz. Emellett az 1. igénypont sajátosan meghatározott viszonyt ír elő a párhuzamos rácsvonalak osztóköztávolsága és a leolvasó osztóköztávolság között.

Az eredetileg benyújtott leírásban két eljárást különböztettek meg, nevezetesen egyrészt a vonalak megfelelő elrendezését magában a képben, másrészt egy rácsminta ráhelyezését egy olyan eredeti képre, amely tetszőlegesen kialakított vonalakat tartalmaz. Az első módszer az osztóköztávolságok meghatározására vonatkozott – az eredeti képen, nem a rácsmintán –, de nem tartalmazta a rácsminta ráhelyezési lépését. A második eljárás a rácsminta előállítására utalt, például egy digitális másológéppel végzett szkenneléssel, az osztóköztávolságok sajátos viszonyának említése nélkül.

A Német Legfelsőbb Bíróság döntése szerint az igényelt tárgy nem volt „közvetlenül és egyértelműen” kinyilvánítva az eredeti bejelentési iratokban, mert az azokban foglalt magyarázatok nem voltak elegendőek a megadott 1. igénypont tárgyának megvalósításához. Döntése szerint egy szakembernek az osztóköztávolság sajátos meghatározásához olyan következtetést kellett levonnia, amely nem volt kinyilvánítva a bejelentésben, és ennek alapján egy új kombinációban különböző példák egyéni lépéseit kellett kigondolnia. Ehhez a bejelentésben kinyilvánított tanítás általánosítására és módosítására volt szükség.

A fenti ügy azzal az egyértelmű tanulással szolgál, hogy az igényelt találmányt a bejelentési iratokban közvetlenül és egyértelműen kell kinyilvánítani.

B) A tárgyalat ügyben a felperes birtokosa az 1 809 345 számú európai szabadalom Németországra érvényesített részének, amely húgykatéterkészletre vonatkozik. Az alperes 2009 tavasza óta forgalmaz húgykatéterkészleteket, amelyek a felperes szerint szó szerint bitorolják szabadalmát.

A felperes ideiglenes intézkedés elrendelését kérte, amit azonban az elsőfokú bíróság elutasított, többek között arra hivatkozva, hogy kétségei vannak a szabadalom érvényességével kapcsolatban, mert az európai szabadalom ellen felszólalás van folyamatban. A felperes fellebbezése után a Düsseldorf-i Fellebbezési Bíróság megerősítette az elsőfokú bíróság döntését.

Döntésében általánosan kifejtette az ideiglenes intézkedésre vonatkozó kérelmekkel kapcsolatos gyakorlatát olyan esetekben, amikor kérdéses a szabadalom érvényessége. Eszerint ideiglenes intézkedés elrendeléséhez szükség van arra, hogy kellően biztos legyen a hivatkozott szabadalom érvényessége. Ezt a kérdést magának a bitorlási bíróságnak kell eldöntenie, ami azonban nem történhet csupán annak a ténynek az alapján, hogy a szabadalmat megadták.

Egy érvénytelenségre hivatkozó alperest azonban csak akkor hallgatnak meg, ha a kérdéses szabadalommal kapcsolatban felszólalási vagy megsemmisítési eljárás van folyamatban. Csak ha nem várható el az alperestől, hogy az ideiglenes intézkedésről való tudomásszerzés és a kitűzött szóbeli tárgyalás időpontja közötti rövid időtartam miatt felszólalási vagy megsemmisítési eljárást indítson, lehet elegendő, ha minden kétséget kizáróan nyilvánvaló, hogy az alperes a kérdéses szabadalom ellen felszólalási vagy megsemmisítési eljárást fog indítani.

Ha a fenti követelmények egyike ki van elégítve, akkor a felperesre hárul a bizonyítás terhe, hogy meggyőzze a bíróságot a szabadalma érvénytelenségével kapcsolatban felhozott érvek megalapozatlanságáról. Ez az eset például, ha a felperes nem tud azzal érvelni, hogy az alperes nem nyújtotta be a felszólalás indokolását és/vagy az anterioritásokat német nyelven. Ilyen esetben a felperesnek kell gondoskodnia a megfelelő német fordításokról. Továbbá ha az érvényesség kérdését a bitorlási bíróság nem tudja tisztázni, mert például bonyolult a technológia, és ezért nem vizsgálható kielégítően az ideiglenes intézkedési eljárás folyamán, a bíróságnak el kell utasítania a felperes kérelmét.

A Düsseldorf Fellebbezési Bíróság szerint a per tárgyát képező szabadalom érvényessége csak akkor kielégítően biztos, ha a szabadalom már átesett egy elsőfokú felszólalási vagy megsemmisítési eljáráson. Így nem lehet ideiglenes intézkedést elrendelni, ha a felszólalási eljárás a vitatott szabadalom ellen még függőben van, vagy ha az még nem függ (mert a szabadalmat éppen megadták). Így általában arra van szükség, hogy a műszakilag felkészült felszólalási osztályok vagy megsemmisítési tanácsok pozitív elsőfokú döntést hozzanak a kérdéses szabadalom érvényességével kapcsolatban. Csupán kivételes esetekben nincs szükség pozitív elsőfokú döntésre, így például amikor az alperes részt vett a szabadalomengedélyezési eljárásban saját kifogásokkal, vagy amikor nem folytattak felszólalási vagy megsemmisítési eljárást, mert a szabadalmat általában érvényesnek ismerték el (amit tükrözhet például jól ismert cégekkel kötött licencmegállapodás), vagy ha egyéb kivételes körülmények miatt a felperestől nem várható el, hogy szabadalmi jogainak a megerősítésére várjon, amíg elsőfokú döntést hoznak felszólalási vagy megsemmisítési eljárásban.

Ha a per tárgyát képező szabadalmat az elsőfokú felszólalási vagy megsemmisítési eljárásban már megvonták, ideiglenes intézkedést ilyen szabadalomra már nem lehet alapozni.

C) A Német Szövetségi Legfelsőbb Bíróság 2010. május 19-i döntésében megerősítette a Frankfurti Fellebbezési Bíróság döntését a közösségi mintatörvény két lényeges és erősen vitatott kérdésével kapcsolatban: 1. az egyéni jelleg mértéke meghatározza-e az oltal-

mi kört? és 2. az ilyen oltalmi kör statikus vagy flexibilis? A Német Szövetségi Legfelsőbb Bíróság világos útmutatást adott mind a két kérdéssel kapcsolatban, amely azonban nincs összhangban az Általános Bíróság (General Court), az Osztrák Legfelsőbb Bíróság vagy a Kölni Fellebbezési Bíróság joggyakorlatával.

A közösségi mintarendelet (Community Design Regulation, CDR) 6. szakasza szerint „egy közösségi mintát egyéni jelleggel rendelkezőnek kell tekinteni, ha a tájékozott felhasználóra gyakorolt általános benyomás különbözik attól az általános benyomástól, amelyet egy ilyen felhasználóra egy, a köz számára a közösségi minta előtt hozzáférhetővé tett minta gyakorol”. Minthogy a CDR 10(1) szakasza a „tükörkép-megközelítést” használja a bitorlási próba meghatározására, azt számos nemzeti bíróság elfogadja. Így például az Osztrák Legfelsőbb Bíróság 2007. május 22-i döntése a következő megállapítást teszi: „Következetes terminológiát használva mind az oltalmi körre, mind az egyéni jellegre, a CDR párhuzamos követelményeket támaszt: nagyfokú egyéni karakter tág oltalmi kört enged meg, míg kisfokú egyéni jelleg csupán korlátozott oltalmi kört tesz lehetővé.”

A Szövetségi Legfelsőbb Bíróság most elutasította ezt a megközelítést azzal érvelve, hogy mind az érvényességi, mind a bitorlási próba a létező mintakorpuszból származik. Más szavakkal: nem az egyéni jelleget, hanem a technika állását kell felhasználni az oltalmi kör meghatározására. Ez a CDR 10(2) szakaszából is következik, amely szerint „amikor megállapítjuk az oltalmi kört, figyelembe kell venni a mintakészítő szabadságfokát mintájának kifejlesztésében”. Ez a bíróság szerint együtt jár a létező mintakorpusz és a közösségi minta közötti távolság meghatározásával.

Azzal az időponttal kapcsolatban, amelyben meg kell határozni a vizsgált közösségi minta oltalmi körét, azt állapította meg, hogy a CDR 6(2) és 10(2) szakasza értelmében az oltalmi kör meghatározása időpontjának meg kell egyeznie a közösségi minta lajstromozás iránti kérelmének benyújtási napjával (vagy – elsőbbség igénylése esetén – az elsőbbség napjával). Ez egyrészt alátámasztja az európai mintatörvény reciprocitásfelfogását, másrészt azonban nem egyeztethető össze egyéb európai bíróságok esetjogával, amikor azzal érvel, hogy egy közösségi minta által biztosított oltalmi kör rugalmas és nem statikus, vagyis a vizsgált minta tervezőjének a szabadságfokát kell figyelembe venni, amit viszont szűkíthetnek a minta bejelentési vagy elsőbbségi időpontja után bekövetkezett műszaki korlátozások.

D) Az édességgyártó *Lindt* cég 2003 augusztusában a Német Szabadalmi és Védjegyhivatalnál kérelmet nyújtott be a háromdimenziós, arany színű csokoládé húsvéti nyuszi védjegy lajstromozása iránt a 30. áruosztályban.

A védjegyet 2003 novemberében lajstromozták. Két évvel később egy másik csokoládégyártó a védjegy törlése iránti keresetet nyújtott be azzal érvelve, hogy a húsvéti nyuszi alakját a mechanikai gyártási eljárás hívta életre, mert az alak különösen alkalmas fóliázógépekben való bevonásra, és mint ilyen a védjegy ütközik a védjegy törvény 3(2) szakaszába, mert alakja szükséges volt egy műszaki eredmény eléréséhez. A törlést kérelmező azzal is

érvelt, hogy a védjegy azért is ütközik a védjegytvény 3(2) szakaszába, mert nélkülözi a megkülönböztető jellegét. Emellett a védjegytvény 8(2) szakasza szerint a megtámadott védjegyet más felhasználók számára szabadon kell hagyni.

A német hivatal 2008 februárjában hozott döntése tagadta, hogy a védjegy sérti a védjegytvény 3(2) szakaszát, mert a védjegy alakját nem lehetett műszaki eredmény eléréséhez szükségesnek tekinteni. A hivatal megállapította azonban, hogy a védjegy a lajstromozás időpontjában nem bírt megkülönböztető jelleggel, és ezért ütközött a védjegytvény 8(2) szakaszába. Ilyen körülmények között csupán egy olyan védjegy elégíti ki a 8(2) szakasz szerinti megkülönböztető jelleg követelményét, amely jelentősen eltér az üzletág normáitól vagy szokásaitól, és ezáltal betölti a származás megjelölésének lényeges funkcióját. Emellett a hivatal megerősítette, hogy más kereskedőknek is szükségük van a védjegyzett alak használatára. Mindazonáltal azon a véleményen volt, hogy a kereskedelembe való használata folytán az alak az illetékes kereskedelmi körökben védjegyként másodlagos jelentésre tett szert, és ezért a védjegytvény 8(3) szakasza szerint a fentebb említett abszolút elutasítási okok nem alkalmazhatóak. Ezt piackutatási eredmények is igazolták, amelyek szerint 2006-ban a német lakosság a húsvétinyuszi-alakot a Lindt nyuszijával társította. Ennek eredményeként a Német Szabadalmi és Védjegyhivatal elutasította a törlési keresetet.

A kérelmező a Szövetségi Szabadalmi Bírósághoz fellebbezett, amely 2010. február 25-i döntésével megerősítette a hivatal döntését.

Norvégia

A) Az *AstraZeneca AB* (Astra) tulajdonosa a 307 378 számú norvég szabadalomnak, amelynek tárgya a Nexium nevű gyógyszerben használt esomeprazol hatóanyag. Ezt a hatóanyagot, amely a racém vegyület egyik optikailag aktív formája, a találmány szerint az optikailag aktív másik formától a lehető legtisztább alakban különítik el.

Az esomeprazol nagyon savérzékeny, ezért nehéz tablettákat és kapszulákat készíteni belőle. Az Astra szabadalmaztatta a többszörös dózist tartalmazó kapszulák és az egyetlen dózist tartalmazó tabletták előállítását. A 314 125 számú norvég szabadalom szerint úgy állítanak elő többszörös dózist tartalmazó tablettákat, hogy a hatóanyagot egyénileg bevont kis részecskékként osztják el.

A *Hexal AG* a *Sandoz AG* (Sandoz) leányvállalataival együtt beperelte az Astrát annak érdekében, hogy feltalálói tevékenység hiánya miatt mindkét szabadalmát érvénytelenítse. Az elsőfokú bírósági döntés szerint a 314 125 számú norvég szabadalom érvénytelen, míg a 307 378 számú norvég szabadalom 10. és 12–15. igénypontját (gyógyászati termék és eljárás annak előállítására) a bíróság fenntartotta, és a többi igénypontot (nagy tisztaságú sók) érvénytelennek találta.

Az elsőfokú bíróság döntése ellen mindkét fél fellebbezett a Borgarting Fellebbezési Bíróságnál, amely 2011. március 21-i döntésével megerősítette a 314 125 számú norvég szabadalom megsemmisítését, de részben megváltoztatta a 307 378 számú norvég szabadalomra vonatkozó alsófokú döntést, kimondva, hogy ez a szabadalom teljes terjedelmében érvényes. A döntés a két szabadalom feltalálói szintjének megítélésén alapult.

A 307 378 számú norvég szabadalom szerinti királis sók jelentős mennyisége legalább 99,8%-os optikai tisztaságú. A fellebbezési bíróság számos olyan nyomtatványt vett figyelembe, amelyek szerint ismert módszerekkel próbálták meg előállítani a királis sókat, és egyikkel sem tudták megközelíteni az említett tisztaságot. Minthogy a nagy tisztaság eltérő hatásokat eredményez, a Borgarting Fellebbezési Bíróság – szemben az ismert megoldásokkal – a szabadalmat feltalálói tevékenységen alapulónak tekintette, ideértve a hatóanyagra vonatkozó igénypontokat is.

A 314 125 számú norvég szabadalom szerinti módszer, amely szerint egyénileg bevont részecskéket úgy alakítanak ki, hogy azok ellen tudjanak állni a tabletták előállítását alatt fellépő nyomásnak, a fellebbezési bíróság szerint kézenfekvő, mert már ismert volt a bevonas típusa és a tabletták vastagsága, és ismertek voltak a felhasznált segédanyagok is. Ezért a szabadalom nélkülözötte a feltalálói tevékenységet.

B) A 2010. július 1-jei hatállyal módosított norvég védjegy törvény szerint egy védjegy oltalmi ideje a jelzett időponttól kezdve benyújtott bejelentések esetében a *benyújtás napjától* számított tíz év, amely hasonló időtartamokra meghosszabbítható. A jelzett időpontot megelőzően benyújtott védjegyek oltalmi ideje a *lajstromozástól* számított tíz év marad.

Olaszország

Az Olasz Szabadalmi Hivatal 2011. március 11-én elkezdte az elsőbbséget nem igénylő olasz szabadalmi bejelentések kapcsán az első elővizsgálati végzések kiadását. Az ilyen végzés az Európai Szabadalmi Hivatal által készített kutatási jelentést és véleményt tartalmaz, amelynek alapján a bejelentő módosíthatja a bejelentés szövegét, vitába szállhat az európai kutatási elővizsgáló véleményével, korlátozhatja szabadalmi bejelentésének oltalmi körét, vagy pedig megosztott bejelentést nyújthat be.

A rendes határidő a válasz benyújtására a szabadalmi bejelentés publikálásától számított öt hónap. A publikálás a szabadalmi bejelentés benyújtásának napjától számított 18 hónap elteltével következik be, azonban a valóságban nem történik nyomtatott formában, de a bejelentést nyilvános megtekintésre hozzáférhetővé teszik. Minthogy azonban ezt az új elővizsgálati eljárást minden olyan bejelentés esetében alkalmazzák, amelyet 2008. július 1-jén vagy azt követően nyújtottak be, a már publikált bejelentések esetében a megválaszolás határideje a kutatási jelentés kézhezvételétől számított öt hónap elteltével jár le.

Románia

A) Romániában 2010. május 9-én új védjegy- és földrajziárjelző-törvény lépett hatályba.

A új törvény szerint hologramok és hangvédjegyek is lajstromozhatók.

Egy nemzeti védjegybejelentés lajstromozását el kell utasítani, ha az azonos vagy hasonlító egy korábbi közösségi védjegyhez.

Érdekelt felek megjegyzéseket tehetnek feltétlen lajstromozást kizáró okok miatt, és felszólalhatnak viszonylagos lajstromozást kizáró okok miatt két hónapon belül attól az időponttól kezdve, amikor a védjegybejelentést publikálják a Román Szabadalmi és Védjegyhiatal online adatbázisában.

B) A román védjegy törvény szerint bármely érdekelt személy kérheti a bíróságtól, hogy egy védjegy jogot tekintsenek töröltnek, ha a védjegy tulajdonos öt éven keresztül nem használta a védjegyet. A használat bizonyításának terhe a védjegy tulajdonoson van. A használat megfelelő bizonyításának hiánya a védjegy jog megszűnését eredményezi. Minthogy a törvény nagyon keveset mond arról, hogy mi képezi a védjegy használatát, a gyakorlatban a bírósági döntésekre kell támaszkodni. Ilyen szempontból lényeges iránymutatással szolgál a Bukaresti Városi Bíróság egy nemrég hozott döntése, amelynek előzménye a következő.

A *Danya* kozmetikai cég beperelte a francia L'Oréal egy német leányvállalatát azt állítva, hogy három nemzetközileg lajstromozott ábrás JADE védjegyét Románia területén nem használta, és ezért ezek a védjegy jogok megszűntek. A védjegyeket a L'Oréal lajstromoztatta a 3. áruosztályban különböző kozmetikai árukra, így olajokra, testkrémekre, fogkrémekre, illatszerekre, kozmetikumokra és szappanokra. A L'Oréal a védekezést számlákra és egyéb eladási dokumentumokra, valamint fényképekre alapozta, azonban az összes bizonylat egyetlen termékre, nevezetesen ajakrúzsokra vonatkozott, míg a többi dokumentum nem említette kifejezetten egyik megtámadott védjegyet sem. Emellett a JADE védjegy kereskedelmi névként (Jade Düsseldorf) nagyon kis betűkkel volt feltüntetve a rúzsokon. A L'Oréal azzal érvelt, hogy a JADE védjegy használata egyetlen terméken (ajakrúzs) kellő mértékben alátámasztja a három védjegy által fedett valamennyi árut, azt állítva, hogy azok a termékek, amelyeken a védjegyeket használta, és a többi termék, amelyekre a védjegyek lajstromozva voltak, nagymértékben kiegészítik egymást.

A Bukaresti Városi Bíróság nem fogadta el a L'Oréal bizonyítékait és állításait, és helyt adott a *Danya* megszűnésre vonatkozó keresetének.

A bírósági döntés főbb megállapításait az alábbiakban foglaljuk össze.

- A védjegyhasználatnak valóságosnak és egyértelműnek kell lennie.
- A használatnak azokkal az árukkal és szolgáltatásokkal kapcsolatosnak kell lennie, amelyekre a védjegyet lajstromozták.
- A használatnak nyilvánosnak kell lennie.
- Elkülönített, szórványos tények nem igazolják a tényleges használatot, vagyis a használatnak komolynak kell lennie

– A használatnak ki kell elégítenie a védjegy alábbi két lényeges funkcióját: *a)* egy vállalat áruinak megkülönböztetése egy másik vállalat áruitól, és *b)* annak garantálása, hogy az áruk egyetlen vállalat ellenőrzése alatt állnak.

A bíróság a JADE védjegy használatára vonatkozó bizonyítékokat az alábbi érveléssel utasította el:

– Egy védjegy kozmetikai termékeken való használatának láthatónak kell lennie a terméken és annak csomagolásán. Egy cégnev írásos feltüntetése nagyon kis betűkkel a termékre ragasztott címkén nem képezi a védjegy használatát a terméken.

– Egyik bizonyíték sem vonatkozik az áruk forgalmazására román területen. A kozmetikai termékek árusítására vonatkozó dokumentumok nem bizonyító erejűek, ha a védjegyek azokon nem azokkal az árukkal kapcsolatban jelennek meg, amelyekre a védjegyeket lajstromozták.

– Nem fogadható el az azonos áruosztályba tartozó áruk komplementaritása, amit az alperes bizonyítékként kívánt felhasználni arra nézve, hogy a védjegy használata egyetlen terméken elegendő a teljes áruosztály termékeivel kapcsolatos használat bizonyítására.

A Bukaresti Városi Bíróság döntése megfellebbezhető. Ettől függetlenül az abban foglalt részletes és világos indoklás gyakorlati útmutatással szolgál arra nézve, hogy Romániában mi képezi egy védjegy tényleges használatát.

Spanyolország

A Spanyol Szabadalmi Hivatal és a Portugál Szabadalmi Hivatal elnöke megállapodást írt alá a szabadalomengedélyezési eljárás gyorsításának (Patent Prosecution Highway, PPH) programjáról, amelyet 2011. június 1-jén vezettek be. A megállapodás kezdetben két évre szól. Ez alatt ki fogják értékelni az eredményeket és a szabadalmi bejelentők igényeit. Ezt követően a program majd végleges szakaszba léphet.

Tádzsikisztán

Tádzsikisztán 2011. június 30-án tagja lett a védjegyek nemzetközi lajstromozására vonatkozó Madridi Jegyzőkönyvnek.

Tajvan

A) Japánból évente 10 000-nél több szabadalmi bejelentést nyújtanak be Tajvanon. Ezért a Tajvani Szellemtulajdon-védelmi Hivatal közleményt adott ki, amely szerint a 2011. március 11-i japán földrengés miatt a szabadalmi és védjegyügyekben bekövetkezett késedelmek elszervedői helyreállítási kérelmet nyújthatnak be, amelyek megalapozottságát a hivatal minden egyes esetben külön vizsgálni fogja.

B) A hivatal módosította a védjegyilletékekre vonatkozó rendeletet annak érdekében, hogy javítsa a védjegyvizsgálat hatékonyságát, továbbá, hogy az illetékek tükrözzék a vizsgálat költségeit.

A korábbi bejelentésiilleték-rendszer a megjelölt áruosztályok számán alapult, és három szintre tagozódott. A módosított rendszerben csak az első szint maradt változatlan, ami annyit jelent, hogy áruosztályonként legfeljebb 20 tétel esetén továbbra is 3000 tajvani dollárt (közelítőleg 93 USD) kell fizetni. Ha azonban az áruosztályonként megjelölt áruk száma meghaladja a 20-at, minden egyes további áru után 200 tajvani dollárt (közelítőleg 6 USD-t) kell leróni. Elektronikus védjegybejelentés esetén az illetékek összege 10%-kal csökken.

C) A Tajvani Szellemtulajdon-védelmi Hivatal bejelentette, hogy a védjegy-megújítási kérelmeket a határidő lejárta előtt hat hónapon belül kell benyújtani. Ez a követelmény egyébként megegyezik a védjegy törvény előírásával, amit azonban mostanáig nem vettek szigorúan figyelembe. A 2010. szeptember 1-jén vagy azt követően benyújtott megújítási kérelmek esetében ezt az előírást szigorúan fogják figyelembe venni, és a hat hónapnál később benyújtott megújítási kérelmek esetében a kérelmet el fogják utasítani.

D) 2007-ben a *Chih Yu Enterprise Co., Ltd.* (Chih) Tajvanon lajstromoztatta az ábrás SHARP védjegyet kenőanyagokra. Az elektromos alkatrészeket gyártó japán *Sharp Corporation* (Sharp) felszólalt a védjegy lajstromozása ellen arra hivatkozva, hogy a kifogásolt védjegy megzavarná a fogyasztókat. A Tajvani Szellemtulajdon-védelmi Hivatal előtt a Chih azzal érvelt, hogy az ő ábrás védjegye, kivéve az angol betűket, eltér a Sharp védjegyétől egyrészt a betűk alakja, másrészt a feliratot körülvevő derékszögű keret miatt. Emellett az ő termékei egyetlen eladási ponton sem találkoznak a Sharp termékeivel. Ezért nem következhet be a fogyasztók megtévesztése.

A Sharp ezzel szemben arra mutatott rá, hogy áruinak eredetét a fogyasztók összetéveszthetik a Chih termékeivel.

A Sharp felszólalásának a hivatal helyt adott, megállapítva, hogy a védjegyek hasonlósága alapján a fogyasztók a két vállalatot azonosnak gondolhatnak.

A Chih a Tajvani Legfelsőbb Adminisztratív Bírósághoz nyújtott be fellebbezést, amely azonban egyetértett a hivatal döntésével, és elutasította a Chih fellebbezését, megállapítva, hogy a Chih SHARP védjegye hasonló a Sharp SHARP védjegyének betűihez, kiejtéséhez és alapelképzeléséhez. Ezért elrendelte a Chih védjegye lajstromozásának törlését.